

Позняки — історична місцевість, промислова зона, житловий масив міста Києва і залишки с. Позняки. Розташовані між Дніпром, залізницею, вул. Ревуцького і проспектом М. Бажана. Масив Позняки розбудовується з 1989 року. Станція метрополітену «Позняки» відкрита у 1994 р.

Відомі з 1571 як поселення «бояр путних» — тобто тих, хто ніс шляхову («путну») службу при київському воєводі. Назва, ймовірно, від прізвища Позняк. Відомо, що родина Позняків (в тому числі Леонтій і Мойсей) володіли на лівому березі Дніпра поселенням Паньківщина (вірогідної кол. володіння Паньковичів), яке називали також Позняківщиною. У 1631 році це поселення було передано (або продано) київському митрополиту Петру Могилі, який, у свою чергу, подарував його Братському монастирю. Проте документи про тотожність Позняківщини і Позняків відсутні.

З 1-ї пол. XX ст. Позняки поділяються на Старі і Нові (більша їх частина була розташована на території теперішньої промзони). У 80-і рр. значну частину старої забудови Позняків знесена, а на її місці з 1989 року споруджується житловий масив Позняки.

Фото 1. Карта масиву «Позняки»

Аудит безпеки .

В програмі гендерного аудиту було зроблено дослідження шляхом опитування мешканок Дарницького району м. Києва, які проживають на проспекті Петра Григоренко, вулиці Княжий затон, вулиці Срібнокільська та стоять на обліку в Центрі сімейної медицини, який знаходиться по вулиці Срібнокільська 14 - б. Нами було досліджено шлях, який долає вагітна жінка, жінка з дитиною та жінка похилого віку йдучи з проспекту Петра Григоренко через вулицю Княжий затон на вулицю Срібнокільську.

Перша перешкода, яка зустрічається на шляху жінок - це перехід з одного боку проспекту Григоренко на другий. Потрібно пройти через трамвайні путі та гаражі, які розташовані вздовж всієї вулиці (понад 3 кілометри).

Фото 2. Шлях вздовж трамвайних ліній та гаражів

Між гаражами немає облаштованого проходу, лише невеликі хвіртки з високими привареними металевими перетинками та неякісним, або зовсім відсутнім покриттям. Через таку хвірточку можуть пройти лише ті в кого крім сумочки більше нічого не має. Жінкам, які йдуть з колясками, приходится обходити ці гаражі долаючи за часту по декілька кілометрів.

Фото 3. Необлаштований прохід

Друге, що трапляється на цьому шляху це те що на будинках немає адрес, а якщо є, то вони знаходяться тільки на одній стороні будинку, в таких місцях де важко їх помітити, або лише вказаний номер без назви вулиці. На будинку Центру сімейної медицини також не вказана назва вулиці, а лише номер.

Фото 4. Адреси будинків

По вулиці Княжий затон потрібно пройти вздовж будівельного майданчика, через дерев'яний тунель, який зробили будівельники. Де дошки в стелі погано закріплені, виступають, або зовсім відсутні, що може призвести до травмування.

Фото 5. Будівельний майданчик

На маршруті не рідко зустрічаються дороги скоріше схожі на полігон для випробувань, а зимою взагалі часом нагадують кімнату жахів від комунальних служб. Це в частих випадках призводить до псування взуття та одягу, але іноді і до більш значніших пошкоджень. В вечірній час прохід стає більш ускладненим, тому що освітлення доріг дуже погане, а місцями взагалі відсутнє і мова ведеться вже про безпеку життя.

Фото 6. Неякісне дорожнє покриття

Бездомні собаки становлять особливу небезпеку для людей, котрі слідуєть по цьому маршруті, а надто ввечері, ризикують бути покусаними ходячими носіями сказу й інших хвороб, чи отримати рани середньої й великої тяжкості. А коли весною починає танути сніг і собачі екскременти з'являються з-під снігу, як підсніжники, що забезпечує ще більшу привабливість досліджуваного маршруту.

Фото 7. Бездомні собаки

Мешканці Позняків, проживаючи поряд із Центром сімейної медицини, обравши найкоротший шлях до Центру, мають пройти, залізні сходи, подорож якими стає екстремальною гіркою, де головний приз - людське життя, а надто у зимню пору року.

Фото 8. Небезпечні сходи

Поряд з кінцевою точкою нашого маршруту Центром сімейної медицини, розташована ділянка, яка була б знахідкою для режисерів блокбастеру: фільму жахів. Не можливо пройти без відчуття остраху в серці. Такі ділянки на маршруті часто зустрічаються, що стає загрозою для людей в вечірній час, із-за великої вірогідності нападу при цьому шанс появи свідків дуже незначний.

Фото 9. Територія можливого нападу

У програмі гендерного аудиту нами було зроблено дослідження шляхом опитування мешканок Дарницького району м. Києва, які проживають на пр-т. П. Григоренко, вулиці Княжий Затон, вулиці Срібнокільська. Підводячи підсумок аудиту потрібно сказати, що жінки які стоять на обліку в Центрі сімейної медицини (вул. Срібнокільська 14–Б), йдучи до Центру долають дуже важкий та небезпечний шлях. Внаслідок неякісного дорожнього покриття, вкрай небезпечних сходів та тунелю біля будівельного майданчика. Жінка може впасти, травмуватися, пошкодити взуття та одяг. У вечірній час та у осінньо-зимовий період року є небезпечним проходити одній біля Центру сімейної медицини через

постійний страх нападу на даній території, та й протягом дня особливо небезпечними є бездомні собаки району.

Отже, даний шлях який долає вагітна жінка, жінка з дитиною та жінка похилого віку є небезпечним та потребує якомога скорішого реагування з боку працівників місцевої влади та держави зокрема.